

SIGAR IMQADDSA FIL-PALESTINA

L-art tal-Palestina, fejn hi nieqsa mis-sigar u l-haxix, u fejn hi għal kolloks xōrija. Ta' dan hemm aktar minn htija wahda; fosthom: in-nuqqas tax-xita fix-xitwa, u s-shâna qalila il tagħmel fis-sajf. Barra minn dan, xi nhawi, bħal bejn Gerusalem u l-Bahar il-Mejjet, l-art qargħija, u mielha minnha nfisha. Htijiet oħra huma: l-hakma twila u hażiġna tat-Torok (mill-1517 sal-1917), u t-telqa tan-nies li jgħammru fiha, li ftit iħobbu jinkeddu bix-xogħol.

Għal dan, kull ftit tal-ħdūra u kull roqgha haxix; u xi sigra wehedha jew xi ġemgħa sigar, li jinsâbu 'l hawn u 'l hemm, huma miżmûma b'għożza kbira, donnhom xi haġa qaddisa. Uhud minn dawni miżmûma m'hux biss bi mqaddsa, imma wkoll b'eħġmāra, tal-erwieħ, tajjibin jew ħażiena. Hawn sa nithaddtu fuq uħud minn dawn is-sigar, u fuq il-ħrejjef meghudin fuqhom, maqlugħha mill-istħajji tal-Fellahin li jgħixu qribhom.

Dawn in-nahiet tax-Xerq, hemm ghadd kbir ġmielu ta' sigar magħdūda bhala mqaddsa, u għal hekk miżmûma b'gi u qimma. Sigar bħal dawn ikunu dàri mdawra b'hajt tas-sellieħ, mibni dawra mejt ma' kull sigra, daqs kemm ikunu il-wisa' tal-art im-ghotti bil-friegħi tagħha. Hadd ma jista' jidhol minn dan il-hajt 'il-ġewwa, jekk m'hux għal htiegħa li għandha x'taqsam mad-Din. U min jidhol, għandu qabel inehhi minn saqajh il-qorq jew żarbun, xorta wahda daqs li kieku kien dieħel il-Ġēmgħa, jew knisja ta' Muhammed. Siġar bħal dawn, hadd ma jista' jaqtagħhom jew jiżżorhom; jekk ikunu tal-frott, il-frott tagħhom għandu

jittieħed biss, biex bih jitfejjaq minn xi mard minn jiekol minnu. Il-weraq niexef li jaqa' minnhom, ukoll għandu jittieħed biss biex issir bih xi haġa qaddisa, jew xi duwa. It-tajr u l-ħas-safar li jbejtu fihom, għandhom ikunu magħdūda bhala mhârsa, u hadd ma jista' jaqbadhom jew jieħu l-bajd jew il-friegħ tagħhom. Ma' dwar dawn is-sigar kemm il-darba l-Fellahin jagħmlu bħal għid zgħir, bid-daqq u ż-żfin u l-ġħana u mix-ġħela ta' xema' jew imsiebah tażżejt. U wisq drabi jagħmlulhom il-weġħdi, u bhala tikfirja jdendlu mal-friegħi tagħhom biċċiet taċ-ċaret minn hwejjihhom, jew xi troffa xagħar minn rashom, u xi karta miktuba bit-talb jew xi borża mim-lilla bil-helu.

Il-harrub u t-tin, il-ġumma jżi u l-kappar, magħdūda bhala eħġmāra tar-riwieg ħażiena, u għal hekk ma humiex sigar imqaddsa. Huma magħdūda b'siġar imqaddsa fuq kollha: is-sigar taż-żejtun (żebbug mill-ohxon, dak il-jittiekel u jingħasar minnu ż-żejt), m'hux biss għal għid li jāgħti lil bin-Adam, bhala ż-żejt, ghall-ikel, dlik, u dawl, u żejtun għat-timli, imma wkoll għax jgħidu fuqu dil-hrafa li ġejja.

Mela, jgħidu l-Misilmin is-sigar kollha herfu b'eħġliem ta' niket għal mewt tan-Nèbi Muhammed, barra miż-żejtun, is-safsaf, il-ballut u l-larring, u xi sigra oħra. Meta dawn kienu mistoqsjiġi għaliex ma neżgħux weraqhom, b'għelm is-sogħba, iż-żejtuna, bhala l-kbira fosthom kollha, u li kellha d-d-dmır li taħmi għal shâbha, wiegħbet hekk: "Is-sigriet l-oħra kollha li neżgħu weraqhom, urew eħġliem nikithom biss minn

barra; imma ahna, li xej ma nqîsu dak li jghidu fuqna n-nies, imma biss inqîsu dak li jaħseb fuqna Allâh, li jara l-ġewwieni u hekk jagħraf x'hemm fil-qalb, nafu sewwa li Hu hieni bi mgebitna, għax in-niket tagħha għal mewt in-Nèbi qiegħed f'qalbna, u hu akbar min-niket tagħkom. Min ma jrīdx jemmen halli jgħib il-ġħodda u jaqsam zokki, u jara b'għajnejh li minn ġewwa jiena sewda, bil-ġħali għal mewt il-Profēta!"

Is-siġra tal-gomma tal-inċens (styrax officinalis), li miż-żerriegħha tagħha jsīru l-ħnienaq li jingħad bihom it-tisbih (jigħifieri l-kliem tal-Misilmîn: "La Ilâha illa Allâh; la Ilâha illa Allâh; la Ilâha illa Allâh..." għal mijiet ta' drābi), hija magħdūda wkoll bhala siġra mqaddsa, kif jghidu l-Fellahin, għal dan li ġara lill-Mosè. Meta Mosè harab minn għand Farġħun, fl-Ēgħitu, kif kien ghajjen bil-mixi u tiewi bis-shâna, għarraż fl-art il-hatar li kellu f'idu, li kien fergha minn din is-siġra, biex joqgħod ftit bil-qeqħda fin-naqra ta' dell tagħha. Imma dak il-hatar malajr raħħas u qabbeż il-friegħi, sar sgajra u hareg il-weraq u żahar ifuh, u għamel dell biered kif kien amar għalih Allâh, hekk li Mosè qagħad taħtu u strieh u thenna.

Hekk ukoll magħdūda bi mbierka l-ħaxixa msemmija *Mirjamija* (salvia ceratophix), u jekk taħraq ġewwa d-dár il-weraq niexef tagħha meta jkun hemm xi mxija tal-mard, bħal ġidri, deni isfar (koléra), pesta, baqla u hafna mard iehor li jittieħed, thâres lilek u lil nies därek minnu. Dil-qawwa ngħat-tat lil dil-ħaxixa dejjem kif jghidu l-Fellahin, għax Mirjam, omm Sidna Ġhijsa (jigħifieri Marija omm Gesù), meta kienu sejra lejn l-Ēgħitu bil-mixi, striehet fid-

dell tagħha u qatħet ftit weraq minnha u mesħet bħi il-ġħaraq minn ġbînha u minn ġbîn l-Iben ċekejken tagħha Ĝesù. Għal hekk, meta qamet biex tibqa' sejra, dāret lejn dik il-ħaxixa u berkitha, u dik il-barka tagħha, tagħtiha l-qawwa li għandha issa.

Siġra oħra mbierka hija s-siġra taż-żinżel (zyziphus spina Christi). Dawn is-siġar fil-Palestīna wisq drābi jithawlu bhala ħdūd, jew limti, biex jūru sa fejn jaslu l-artijiet ta' bejn raħal u raħal. Wisq nies fost il-Fellahin jemmnu li l-hajt tal-Ġenna tal-art magħmûl minn siġar bhal dawn, u għal hekk ħadd ma jista' jsibha. Meta siġra taż-żinżel ikollha għomor erbghin sena, tiġi tħġammar fiha rūħ ta' xi qaddihs; għal hekk jagħmel hażin wisq min jaqta' siġra taż-żinżel li jkollha għomor aktar minn erbghin sena, għax imbagħad rūħ dak il-qaddihs ma jkollhiex fejn tħġammar, u titħallas bid-deni minn min ikun ġħarrabba.

Barra miż-żinżel hemm għadd ta' siġar oħra magħdūda mill-Fellahin b'egħmāra ta' erwieħ qaddisa. U — dejjem kif jghidu huma — drābi, l-aktar nhar ta' Hamis fil-ġħaxja, minn dawn is-siġar johroġ bhal dawl u jistama' hoss ta' daqq u leħen ta' għana haffi u helu. Meta mbagħad jidħru bħal sufarelli hifief itiħru minn siġra għal siġra, ifisser li l-erwieħ tal-qaddis in-ġħidni jagħmlu bħal għid bejniethom u jżżuru 'l-xulxix (1).

Is-siġra l-aktar mahbuba u magħżu b'egħmāra ta' dawn l-erwieħ qaddisa, imma hija s-siġra tat-tamarrisk (tamaria syriaca), li hemm qa-tiegh minnha fuq ix-xtut tax-xmāra tal-Ġurdān. Bil-lejl, meta jonföh ir-riħi, jghidu l-Għarab, jekk tgħaddi minn ma' genb dawn is-siġar, tisma'

sewwa minn bejn il-friegħi tagħhom jissemma l-Isem għażiż u mqaddes: “Allāh!... Allāh!... Allāh!...”

Kif jgħidu l-Fellahin dejjem (għax ahna dak li jgħidu huma qeqħdin niktbu), fil-lejl tal-Milied, is-sigà kollha tal-Palestīna u tas-Surija, l-aktar dawk li jgħixu fuq xatt ix-xmâra tal-Gurdān, f'nofs il-lejl ibax-xu rashom u jāgħtu qîma lil Gesù Bambin fil-hin li ġie fid-dinja (2). Bħala prova ta’ dan il-Fellahin jgħidu din il-grajja: wieħed rāġel darba, fil-lejl tal-Milied, kien sejjer Lidda riekeb fuq ħmarr. Wasal il-han (bhal kerrejja, jew lukanda fċira), f'nofs il-lejl, u niżel u rabat il-ħmarr ma’ sigra tal-palm fil-qrib, li kienet immejla, u hu hasibha li kienet mielet minnha nfiska, bix-xjuhiha, jew għax mejjilha r-rih. Meta hareġ mill-ħan, wara ftit hin, biex jaġħlef il-ħmarr, baqa’ mghaqgħeb ghax sab il-palma wieqfa u l-imsejken ta’ ħmarr imdendel minn rāsu magħha. Fuq dan il-ghidut, il-Ġharab jemmu bla biza’ ta’ ghelt li s-sigà kollha jmīlu u jāgħtu qîma lil Bambin f’nofs il-lejl tal-Milied (3). U jekk tūri b’xi kelma li int ma temminx, tkûn magħdūd maċħhom bħala wieħed mill-kuffār, jiġisfieri li ma temmen b’xejn.

Hemm ukoll haxixa oħra ta’ min ikun jaf biha, u li l-Għarab iħobbu jithadu fuqha. Din il-haxixa jgħid dulha għoxbet il-kurkgħha, jiġisfieri l-haxixa tal-fekrūna. Min isib haxixa minn dawn, ikun tas-sew xorti tajba, għax weraqha huwa tad-deheb sâfi. Barra minn dan, jekk xi ħadd ikollu x-xorti li jsib wahda u jaqtaghha, ikollu fuqu r-riżq u l-barka, u jkollu fis bħal seher li bih jiġbed lejh il-qalb ta’ ghajru, u jekk irid, iġiegħel lil kull ħadd, nisa u rgiel, li jaġħmlu kull ma jkun jixtieqhom hu.

Imqar jekk bla ma jaf jirfes b’siequ dil-haxixa, tiġi fuqu din il-qawwa. Il-mogħoż u n-nagħaq, jekk jiulta qgħu ma haxixa minn dawn u jieklu minnha, snienhom isiru tad-deheb. Imma dil-haxixa ħāġa kbira biex tinsâb. Jingħad li f’rahal qrib Gerusalem, sniñ ilu kien hemm Fellah li kien jaf kollo fuqha: fejn tinsâb, u f’liema żmien tas-sena tinbet u tikber. Wieħed Nisrāni minn Betlehem, għani għall-ahħar weghħdu li jaġħti kemxa sewwa ta’ flus jekk jgħarrfu fejn kien jista’ jsibha. Imma dak il-Fellah, li kien ġej min-nisel ta’ nies imweġġha, ma ried għall ebda għana u ebda ħlās jgħid fejn kienet tinsâb dik il-haxixa, l-aktar lil wieħed Nisrāni.

Issa dak il-Fellah miet; u niżżejjel miegħu fil-qabar it-tagħrif kollu ta’ fejn tista’ tinsab dik il-haxixa!

P. UBERTINU BERTI O.F.M.

(1) Din, li jekk tghaddi minn taħt is-sigà bil-lejl fis-skiet u d-dlam, tara bħal sufarelli ħtief itiru minn zokk ta’ sigra ghall-ieħor u tisma’ bħal tpespis, smajħha wkoll hawn Malta, imma qatt ma rajtha. Min qalha, qal li raha hu n-nifsu; imma billi hu trabba Tunes, ma nafx rahiex Malta jew hemm.

(2) Hawn Malta wkoll fi ċkuniti kont nisma’ l-min jghid li lejlet Lapsi, f’nofs il-lejl sew, il-bahar jeħla. Idum helu ftit kemm-kemm, kemm wieħed jilhaq ibill sebghu u jduqu. Jgħidu wkoll li l-Bambin għal bil-ghan ma jħallix il-bahar idum helu wisq, għax inkella l-iġfna kollha jegħerqu.

(3) Aktarx li din tas-sigà li fil-Milied, f’nofs il-lejl, imilu quddiem il-Bambin, ma hix qadima wisq, u nqalghet mill-fatt li fil-misrah ta’ quddiem il-Bażilka ta’ Bethlehem, hemm sigra tas-snuber (tal-prinjoli) li billi qeqħda gewwa l-bini, tawwlet iz-zokk wisq biex il-friegħi tagħha jsibu l-arja, u hekk bit-toqol mielet għal nobis il-misrah, donnha qeqħda rasha mnejla għal quddiem il-knisja. Il-Fellahin ftit iridu biex minn haġa żgħira jsawwru hrafa kbira! (Noti tal-E:).